

Hulpactie '6^e drieling in Turkije'

Eind 2003 besloot de Hurmet Stichting om zelf op bezoek te gaan bij de familie Saygi in Kahta, op een afstand van ongeveer 4300 km vanaf Nederland. Onze voorkeur is om zelf ter plekke de situatie te bekijken en daarvan verslag te doen.

Onze contactpersoon Tahsin uit Besni (Adiyaman) is naar Kahta gekomen: een reis van ongeveer 80 km. Willem is samen met onze contactpersoon Vehbi uit Diyarbakir gekomen: een reis van 190 km. Daar hebben we meneer Haci de contactpersoon voor de familie Saygi ontmoet. Kort voor deze reis had Willem dezelfde weg bereden die door sneeuw en ijzel gevaarlijk was; niet duidelijk was of de winter zich nu echt zou doorzetten, maar gelukkig was het weer nog goed genoeg om naar Kahta af te reizen.

Toen wij bij de familie Saygi aankwamen, was moeder Fatma – omgeven door haar kinderen – bezig met de was te doen in een plastic teiltje. Mehmet lag nog te slapen, even later kwam ook hij erbij. Wij hebben hen aangehoord en de situatie waarin ze leven bekeken. Op de foto in de Nederlandse kranten stonden, zoals we weten, vijftien kinderen afgebeeld. We hebben onder meer gevraagd naar de gezinssamenstelling; dit omdat we in Nederland gehoord hadden dat er kinderen waren overleden. Inderdaad een aantal kinderen was voor de foto geleend van de burens dit om een indruk te geven hoe het gezin eruit had kunnen zien met vijf drielingen. Waarom dit niet is gemeld in de Nederlandse kranten, ook niet aan ons, is ons onduidelijk. We vinden dit erg vervelend omdat er hierdoor een verkeerd beeld is gegeven. Een beeld dat in werkelijkheid niet minder schrijnend is en de gevolgen van het leven in armoede zichtbaar maakt. Er zijn acht kinderen overleden. Als gevolg van een miskraam zijn er drie kinderen gestorven. De anderen vijf zijn overleden doordat zij al zwak waren en het harde leven niet aankonden. Een aantal was al ziek bij de geboorte. Wij zijn hier niet verder op in gegaan omdat dit erg gevoelig ligt.

Blote voetjes op een koude bodem

Iets anders wat opvallend was, is de houding van de ouders, in het bijzonder van Fatma. Het lijkt wel of ze geen zin meer hebben om te leven, zo weinig zichtbare emoties. Waarschijnlijk zijn zij, evenals vele anderen in hun omgeving, in een diepe depressie geraakt. Het verlies van

de kinderen speelt zeker een belangrijke rol, maar ook het ontbreken van een realistisch toekomstperspectief. Het probleem is ontstaan ongeveer drie jaar geleden. Het gebied rond

Adiyaman en Kahta was bekend om haar uitstekende tabak. Helaas voor de mensen daar besloot de Turkse regering deze industrie te stoppen. Hierdoor kwam een heel gebied zonder werk, terwijl er geen alternatieven werden aangeboden. De mannen in het gebied konden hierdoor niet meer zorgen voor hun vrouw en kinderen met alle gevolgen van dien: de mannen verloren hun aanzien en eigenwaarde. Een aantal mannen is weggegaan bij hun gezin. Deze vaderloze gezinnen hebben het ontzettend zwaar, omdat er nu helemaal geen inkomen meer is van bijvoorbeeld tijdelijk werk. Het is een groep waarop Hurmet zeker een oog heeft laten vallen en waarvoor we graag wat willen betekenen.

Daarnaast troffen we een gezin aan waarvan de kinderen een bloedziekte hebben, genaamd Thalassemia Major, een erfelijke afwijking waardoor geen volwassen rode bloedlichaampjes

worden aangemaakt. Deze twee kinderen wonen met hun ouders in een voormalige tabaksofslagruimte, die weliswaar redelijk ruim en droog is, maar geen daglicht heeft omdat er geen ramen zijn. Twee keer per maand hebben de 9-jarige Ali en zijn 7-jarige broertje Fatih nieuw bloed nodig. Bloed is duur en dit kunnen hun ouders niet betalen. Familie en burens met dezelfde bloedgroep geven hun bloed, zodat de kinderen kunnen overleven. Dit brengt echter wel allerlei nare risico's met zich mee. Het is maar één van de vele voorbeelden

die in Kahta spelen. Het geeft ook aan hoe belangrijk de sociale structuur is van de omgeving van al deze mensen. Alleen al in Kahta wonen ongeveer 50 gezinnen in armoede. Vandaar dat wij ons er ook op richten om deze hele omgeving erbij te betrekken, waardoor de situatie minder slecht wordt. Ook vinden wij het niet terecht om alleen maar één familie te helpen waardoor je de rest van de omgeving in de steek zal laten.

Mensen die in vergelijkbare omstandigheden verkeren, mensen die elkaar helpen in deze moeilijke situatie. Ook de familie Saygi krijgt veel steun uit haar omgeving. Oudere vrouwen helpen bijvoorbeeld om de kinderen bij zich te houden. Hierdoor heeft Fatma even de handen vrij om het huishouden te kunnen doen.

Wij besloten om samen met Haci te overleggen hoe we het beste deze problematiek kunnen aanpakken. Met z'n allen zijn we bij Osman, de broer van Haci, op bezoek gegaan. Zowel hij als zijn broer is het eens met de aanpak zoals Hurmet voor ogen heeft en zij geven ons alle steun. We besloten om, met de 800 euro die wij tot onze beschikking hebben, de meest noodzakelijke spullen voor rond de bevalling en daarna te kopen. Er is namelijk nog helemaal niets geregeld op dat gebied. Wel is er geld uit Duitsland en Turkije gekomen, maar Mehmet heeft dit niet gebruikt voor zijn gezin. Onduidelijk is waaraan hij het geld heeft besteed. Hij

droomt ervan om een bekende artiest te worden, zoals de beroemde Turkse ster, Ibrahim Tatlisises. Mehmet kan echter wel aardig saz (soort Turkse gitaar) spelen, maar meer dan middelmatig is hij niet. Mogelijk is hij in zee gegaan met een platenproducent om een cassette of cd te laten maken, wie weet? Duidelijk is in ieder geval dat het geld niet is besteed aan het gezin.

We hebben met Haci ook gesproken over de grote landelijke bijdrage die de GPD (Geassocieerde Pers Diensten, waarbij ook de Gelderlander is aangesloten die onze hulp heeft gevraagd) heeft ontvangen voor het gezin. Wij vinden het belangrijk dat hiermee diverse projecten worden opgezet. Bijvoorbeeld in samenwerking met ons en het plaatselijke cultuurcentrum. Dit centrum kan voor de arme gezinnen projecten ontplooien met muziek, schilderen, sport enz. Daarnaast is het mogelijk om handwerken te maken, die ook verkocht kunnen worden. Deze activiteiten zullen de mensen uit hun dagelijkse sleur halen en bovendien een bron van inkomen geven. Daarnaast komen de mensen samen, waardoor bijvoorbeeld een dokter of andere deskundigen informatiebijeenkomsten kunnen geven. Wij waren van plan om hierover contact op te nemen met de GPD.

Na een paar uur overleg besloten we om in de plaatselijke winkel van het armoedige gebied inkopen te doen. Deze winkel zorgt er ook voor dat een aantal arme gezinnen kan overleven. Wij hebben het volgende gekocht waarmee ze de winter door kunnen komen:

- 4 Grote pakken Pampers
- 4 Pakken zeep voor de handwas
- 18 ltr Bakolie
- 2 kg Thee
- 10 kg Macaroni
- 6 Flessen afwasmiddel
- 25 kg Rijst
- 25 kg Droge bonen
- 25 kg Linzen
- 10 kg Suiker
- 9 stuks Desinfecterende handzeep
- 10 kg Groene zeep
- 20 kg Olijven
- 10 kg Kaas
- 5 kg Jam
- 5 kg Gebakken groenten (zwangere vrouwen hebben hieraan behoefte vergelijkbaar bij ons met augurken)
- 4 kg Baby biscuit
- 4 kg Bleekwater
- 35 ltr Gekookte druivensap (goed voor de darmen)
- 3 kg Kinderkoekjes
- 5 kg Peper
- 5 kg Saus
- 15 ltr Frisdrank
- 10 Pakken margarine
- 120 Eieren
- 16 Stuks babyzeep
- 20 kg Gebroken tarwe (wordt gebruikt vergelijkbaar als rijst)
- 6 kg Zout
- Kleine zaken zoals potloden, gum, lucifers

Iedereen help mee om de inkopen naar binnen te dragen

Totale uitgave hiervoor is € 308,50

Daarnaast is er voor € 100,- aan baby & kinderkleding gekocht.

Het huis heeft inmiddels een kamer extra erbij gekregen. Ook hebben we een optie op een aangrenzende ruimte die nu als opslag wordt gebruikt door iemand. Als het echt nodig is, dan kunnen we bekijken om ook deze ruimte vrij te maken voor de familie Saygi. Echter grote ruimte brengt ook hogere kosten met zich mee. Nu met twee kamers, inmiddels voorzien van verwarming en een grote keuken, is de leefruimte redelijk.

Voor Mehmet hadden we het idee om een kar aan te schaffen waarmee hij muziekcassettes kan verkopen om hiermee een eigen inkomstenbron te creëren. Hiermee zal hij ook langzaam zijn status weer terugkrijgen met alle positieve gevolgen die dat heeft voor het gezin.

Het toeval wil dat we, tijdens het inkopen, in contact kwamen met een bedrijfje dat geluidsinstallaties, stoelen en dergelijke verhuurd. Dit bedrijf onderhoudt hiermee vijf arme gezinnen en heeft voor Mehmet nog een werkplaats over, fantastisch zoiets! Zeker ook omdat op hetzelfde moment Mehmet aan de overkant van de straat liep te slenteren en wij hem meteen naar ons toe hebben geroepen. Omdat we bang zijn dat hij het ritme van het dagelijkse

Mehmet, in midden Haci en rechts Tahsin, er tussen de nieuwe collega's van Mehmet

werk niet aankan, wordt hij – zowel door zijn aanstaande collega's als door ons – onder druk gezet dat hij op tijd komt en dat ze op hem moeten kunnen vertrouwen. Tahsin zal samen met Haci dit proces nauwkeurig volgen en als het mis gaat zal er meteen met hem gepraat worden. Een prachtige afsluiting van een waardevolle dag; het is inmiddels donker en we gaan allen weer naar huis.

De volgende dag krijgen we het bericht dat de GPD de ontvangen donaties in “kleine” bedragen wil overmaken aan de familie Saygi. We hebben dit meteen gemeld aan Haci. Hij heeft vervolgens direct contact opgenomen met Fidan Ekiz, Turkije correspondent van de GPD. Zowel Haci als wij hadden veel liever gezien dat het geld zou worden gebruikt voor projecten rond de familie Saygi. We zijn dan ook erg ongerust dat Mehmet hierdoor met zijn nieuwe baan zal stoppen, het geld gaat verbrassen en dat uiteindelijk het gezin weinig heeft gehad aan de grote bijdrage uit Nederland. We hopen dat er alsnog een juiste beslissing genomen kan worden.

Deze 11 jarige jongen verkoopt snoepjes tot 's avonds laat in de kou voor wat extra inkomsten

Het financiële overzicht van dit moment (16-01-2004) :

Inkomsten	€.	1690,00
Inkomsten	\$. 86,00*	b

	€.	1776,00
10% Hurmet aftrek voor reis en telefoonkosten	€.	177,60
Te besteden	€.	1598,40
Uitgaven voor de spullen	€.	408,50
<i>Totaal Reiskosten</i>	€.	<i>390,68*</i> a

Subtotaal	€.	799,18
Te besteden gelden	€.	1598,40
Uitgaven	€.	799,18

Restant	€.	799,22
Kosten Hurmet	€.	390,68

Totaal restant	€.	1189,90

We hebben nu nog €.1189,90 beschikbaar. Voor de familie Saygi willen we afwachten of er geen problemen zijn na de bevalling. Zonodig zullen we een deel van dit bedrag hiervoor gebruiken.

Daarnaast willen we een deel van uw donaties gebruiken voor de families die nu ook erg in de problemen zitten. Mogelijk met meer steun kunnen we zelf projecten gaan opzetten. Hiervoor hebben wij wel uw toestemming nodig. Als u wilt dat uw donatie alleen voor de familie Saygi wordt gebruikt, wilt u dit ons dan melden? We zullen dit dan apart houden. Bij voorbaat dank hiervoor.

Namens de Hurmet Stichting een vriendelijke groet,

Ayfer Orhan
(voorzitster)

*a (De Hurmet Stichting heeft als regel dat zij maximaal 10% van een bedrag dat beschikbaar is gesteld, aftrekt voor de eigen kosten, zoals telefoon- en reiskosten)

*b (we rekenen de dollars voor het gemak 1 op 1. Dit omdat we gevraagd zijn dit geld met bijbehorende brief, persoonlijk aan de familie Saygi te geven)

Nu ook te lezen op de volgende site's

<http://www.goededoel.nl/>

<http://www.allegoededoelen.nl/>

Bij de belastingdienst staat de Hurmet Stichting bekend als organisatie die het algemene nut dient (het goede doel). Hierdoor is het mogelijk dat u uw giften kunt aftrekken van belasting.

Krammerstraat 12
6826 EL Arnhem
Nederland

Telefoon: 0031 (0) 73 6890240

Gsm: 0031 (0) 6 23548115

Fax: 0031 (0) 26 8441334

Email: hurmet@hurmet.nl

Banknummer: 3839.50.015

KvK-nr. Den Bosch: 17140068

WWW.HURMET.NL

